

Høringsuttalelse vedrørende evaluering av ordningen med forskerskoler. Institutt for fremmedspråk

Vi viser til høringsbrev fra fakultetet datert 23.06.11 og oppfølgingsbrevet fra fakultetsledelsen datert 12.08.11.

Institutt for Fremmedspråk har sendt saken til orientering og høring blant instituttets ansatte, og behandlet saken i instituttrådsmøte 31. August, 2011.

I oppfølgingsbrevet oppfordres man til å legge spesielt vekt på behovet for forskerskoler innenfor de ulike fagområdene som er representert ved instituttet, og videre å "spesielt legge vekt på forholdet mellom forskerskoler og det fagmiljøet kandidatene er en del av gjennom sitt veiledningsforhold".

Ved Institutt for fremmedspråk er det et flertall for å bevare forskerskolene. De ulike begrunnelsene har vært fremhevet i tidligere høringsrunder, hvor forskerskolenes kvaliteter og fagoverbyggende, tverrfaglige verdi har vært understreket. Samtidig er det vanskelig å se at IFs forskergrupper, slik de per i dag fremstår, er egnet til å overta forskerskolenes roller. Instituttets forskergrupper er ulike både i størrelse, aktivitet og utforming. Noen er åpne, tematisk sett, mens andre er mer spisset og spesialiserte og samlet om et felles prosjekt. Den tidligere høringsrunden avdekket en bekymring for å belaste forskergruppene med mer administrasjon og undervisningsoppgaver.

Behov for forskerskoler innenfor de ulike fagområdene som er representert ved instituttet

IF kan sies å dekke fire fagområder: språk/lingvistikk, litteratur, kulturkunnskap og fagdidaktikk.

Som tidligere påpekt, har ikke forskningsfelt knyttet til språkdidaktikk hittil vært godt nok ivarettatt innenfor de eksisterende forskerskolene. Fakultetet bes være oppmerksom på språkdidaktikk-stipendiatenens behov, og støtte tilrettelagte seminarer for denne gruppen når behovet skulle oppstå.

Vi minner også om at tidligere høringsrunder har avdekket svakheter ved forskerskoleopplæringen for kandidater innen kulturstudier.

IFs to andre hoveddisipliner, språk og litteratur, er dekket av de eksisterende forskerskolene.

Dersom fagområdene skal defineres mer spesifikt, ser vi at noen veiledere i større grad enn andre bruker eget forskningsnettverk i veiledningsarbeidet, og oppmuntrer PhD-ene til å delta på relevante konferanser og seminarer, og inkluderer stipendiatene i sitt eget forskningsmiljø. Dette er svært positivt og ønskelig. Å oppmuntre og arbeide for større inkludering av stipendiatene i forskermiljø og nettverk står ikke i motsetning til en satsning på forskerskolene.

Forholdet mellom forskerskoler og fagmiljøene kandidatene er en del av gjennom sitt veiledningsforhold

Den tidligere høringsrunden avdekket et behov for å regulere og styrke den lokale forankringen av forskerskolene.

Relativt enkle administrative grep kan styrke forholdet mellom forskerskoler og phd-enes lokale fagmiljø. Instituttene og fagmiljøenes eierskap til forskerskolene bør styrkes, gjennom klart formulerte retningslinjer for representasjon i forskerskolenes koordineringsgrupper. Det er også hensiktsmessig å sørge for at representasjonen rullerer, en tjenesteperiode på to år synes rimelig, slik at alle de ulike lokale fagmiljøene og forskergruppene får delta i forskerskolene. Forskerskolenes representanter bør utnevnes på instituttnivå, og variasjon og representasjon bør sikres. Instituttene forskningsutvalg kunne utnevne forskerskolens representanter. Veilederen har en nøkkelposisjon i arbeidet med å skape tettere og større kontakt mellom lokale fagmiljø og forskerskoler. Det bør i større grad enn tidligere forventes av veileder at hun arbeider for at stipendiaten får delta i lokale forskningsgrupper, og at veileder selv deltar i forskerskolens seminarer. Forskerskolene bør i større grad involvere forskergruppene i sin seminar- og konferansevirksomhet. Instituttene forskningsleder bør sørge for at stipendiatene i størst mulig grad deltar i lokale forskergrupper